

-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT

-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT

-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT
-ENTRE TOTS HO
HEM DE FER TOT

**ENTRE
TOT S
HO HEM
DE FER
TOT**

«Els catalans sempre estan a la defensiva, fins i tot quan sembla que ataquen es preocuten més de l'escut que de l'espasa. Igual que la vanitat, que no és orgull, això revela una molt vacil·lant, molt apagada, molt insegura fe en ells mateixos». - Miguel de Unamuno, referint-se a l'*Aplec de la Protesta, una de les grans concentracions de la Solidaritat Catalana.* Traduït.

«Només si la llengua catalana rebés als Països Catalans, el mateix tracte que el castellà rep als Països Castellans, (...) la llengua pròpia de Catalunya esdevindria una llengua normal a tots els nivells».

Text del llibre Catalunya nació sotmesa, de Fèlix Cucurull.

Adonem-nos que els nostresfulls ja publicats, LA NACIÓ. 1.- L'ESGLÉSIA DELS PAÏSOS CATALANS I EL FET NACIONAL. 1.-, i ara aquest, pretenen de ser una guia de la catalanitat pràctica i de la pràctica de la catalanitat.

COM ENS HAN GOVERNAT DES DE LA BATALLA D'ALMANSA 1

«(...) y tocándome el dominio absoluto de los reinos de Aragón y Valencia, se añade ahora el de justo derecho de conquista que de ellos han hecho últimamente mis armas con el motivo de su rebelión». *Decret del Consejo de Castilla* 29-6-1707 (Aragó i el País Valencià havien resistit amb les armes l'entrada dels Borbons a Espanya. Lluitaven a favor de la monarquia fundacional, o sigui, la confederativa, representada per la Dinastía dels Àustries).

«He juzgado por conveniente, así por esto, como por mi deseo de reducir todos mis reinos de España a la uniformidad de unas mismas leyes, usos, costumbre y tribunales, gobernándose igualmente todos por las leyes de Castilla, tan loables y plausibles en todo el universo y derogar enteramente, como desde luego los doy por abolidos y derogados, fueros, privilegios, prácticas y costumbres hasta aquí observadas». *R.O de Felipe V. Decret de Nova Planta* 1714.

«(Los Catalanes) son aficionados a su patria, con tal exceso que les hace transtornar el uso de la razón, y solamente hablar en su lengua nativa (...) Aquel grande orgullo está abatido, y respetan ya los preceptos de V.M. y a la justicia, no por afecto y amor sí por la fuerza superior de las armas de modo que la quietud y obediencia deben aficiarse en estas». *Sesión Plenaria del Consejo de Castilla* 13-VI-1715.

«Todo se deberá formar en lengua castellana y actuar en papel sellado (...) supuesta y asentada la calidad de que se hayan de abolir, borrar, quitar enteramente los fueros, constituciones, usos, costumbres y privilegios que gozaba el Principado, serán bien que las que hayan de substituirlas, las mande (...) y que sea practicado desde luego las leyes de Castilla, así en lo civil como en lo criminal, actuando en lengua castellana». *Informe del fiscal y Consejo de Castilla* 1-12-1715.

«Que en las escuelas de primeras letras y de gramática no se permitan los libros en lengua catalana, escribir ni hablar en ella dentro de las escuelas, y que la doctrina cristiana sea y la aprendan en castellano». *Instrucciones a las escuelas* 1716.

«(...) y así mismo se puso en secuestro toda la impresión de la historia de Cataluña que había escrito el Dr. Narciso Feliu (...) y porque reconocidos los libros de la historia de Feliu se considera que lo escrito desde la muerte del Señor Rey Carlos II en adelante es materia contraria al estado, y que con todo en los dos primeros tomos hay incluidas digresiones contrarias a las regalías y derechos de la Real Corona». *Informe de la Real Junta, Barcelona* 22-1-1716.

«La tenaz resistencia de los Catalanes contra la debida sujeción a mi legítimo dominio que desconoció su Perfidia, en que se inducieron muchos sujetos notables de las Universidades literarias de aquel país, provocó mi justicia y obligó mi Providencia a mandar se cerrasen las Universidades que eran fomento de maldades cuando debían serlo de virtudes». *Decret de l'11-V-1717*.

«(Pongan) el mayor cuidado en introducir la lengua castellana, a cuyo fin se darán las providencias más templadas disimuladas para que se consiga el efecto sin que se note el cuidado». *Instrucción dictada a los Corregidores de Catalunya* 1717.

«Quiso S.M. (Felipe V) que en ambas coronas se diesen promiscuidad en los empleos, sin distinción de naciones y con la sola atención a los méritos. Abrió las puertas de unos y otros Reinos, y en efecto los castellanos las hallaron abiertas, y entraron en Aragón (El Reino de Aragón) a poseer las mejores conveniencias: mas para los aragoneses, catalanes y valencianos han estado casi cerradas las de Castilla». *Informe redactat en nom de les ciutats capitals del Regne de l'Antiga Corona d'Aragó*, 1760.

LES FORCES D'OCUPACIÓ DE L'OLIGARQUIA CENTRALISTA,
CONTRA EL POBLE SOTMÈS.

«(...) se ha de avisar al gobernador de Barcelona que Su Majestad ha aprobado enteramente el proyecto (...) para la Ciudadela que se ha de hacer en Barcelona, que para mayor seguridad y cautela contra aquel pueblo ha resuelto Su Majestad y mando que (...) se fortifiquen contra la ciudad todas las puertas de ella, y los baluartes que pareciesen, poniéndose en ellos artillería que domine la ciudad y tenga en sujeción al pueblo (...)». Aranjuez 1-6-1715.

«(...) Y siendo tan poco seguro el pueblo de Barcelona, y de toda Cataluña, convendrá prevenir que los soldados que trabajaren vayan al trabajo con las armas y así mismo que la vecindad de la obra tenga una buena guardia de caballería». Aranjuez 1-6-1715.

«(...) señalarán los términos de la plaza de armas o esplanada de ellas, en cuyo distrito se harán derribar las casas y todos los demás edificios que se hallaren en pie». Aranjuez. 1-6-1715. (Les vídues i les criatures dels vençuts varen haver d'enderrocar amb llurs pròpies mans les cases del barri de la Ribera, lloc destinat a la Ciutadella felipista, on ara hi ha el parc de Barcelona).

«(...) se habrá de acabar de desmoronar todas las murallas de iglesias, conventos, casas y demás edificios que han quedado en pie, todo el terreno que ha de ocupar la planta de la Ciudadela, con todos sus exteriores (...) se solicitará licencia del ordinario para que los días de fiesta se pueda trabajar en aquellas obras». Aranjuez. 1-6-1715.

DE BOTIFLERS, POCS, MALGRAT LA FORÇA DE L'OCUPANT.

«Los estragos de la provincia (Catalunya) los veig tan considerables com mai. Les cases plenes de soldats. Lo rigor de les armes és tal que lo primer home que troben amb una arma, luego ne fan justicia (...)

Nostre senyor se vulla apiadar de nostres treballs, altrament no sé com ha d'anar.»

Francesc Gelat. Circular nº 3 pp 8-9, 3-VIII-1715.

«En la villa de Puigcerdà son pocos los de conocida fidelidad y con las demás cualidades y circunstancias que se requieren para exercer cargos».

«En Balaguer los más que componen el pueblo han sido mal afectos al Rey».

«Habiendo procurado la junta instruirse de los moradores de aquel pueblo, no ha encontrado sugeto alguno que se haya distinguido en el Real Servicio».

Informe de la Real Junta. 1715.

Amics de Joan Ballester i Canals
Delegació d'Òmnium Cultural

Apartat de Correus 5069-Barcelona
Carrer Montcada 20-Barcelona

BUTLLETA D'ADHESIÓ

Nom i cognoms Telèfon
Domicili Ciutat

Subscriu una col·laboració semestral ordinària de pessetes

5.000 () 3.000 () 2.000 () 1.000 () 500 ()

(Feu una creu on correspongui).

Presenteu al cobrament a càrrec del compte Agència núm.

Professió (per si podeu ajudar)

Disposeu de temps lliure per a col·laborar?

Signatura

Data:

....., a de de 198

Sr. Director

Banc/Caixa

Agència

Senyor:

Pregó: a aquest/a Banc/Caixa

Suc./Agència

que fins a nou avís pagui i carregui

al meu Cte. Ct. núm.

a la meva llibreta núm.

els rebuts que semestralment li presentarà «Amics de Joan Ballester i Canals» (Delegació d'Òmnium Cultural), amb les següents dades:

Nom titular dels rebuts

Nom titular del Cte. Ct. o Llibreta

Signatura del titular del compte:

**Amics de
Joan Ballester
i Canals**

**DE SALSES A GUARDAMAR
DE FRAGA FINS A MAÓ**

Apartat de correus, 5069-Barcelona

—UN MOMENT!!

Les posicions nacionals catalanes quan són íntegres i no van acompanyades de polítiques de partit, acostumen a bandejar-se amb qualificacions d'exageració, de rauxa o bé de falta de realisme.

«Amics de Joan Ballester i Canals» crida tots aquells que creguin que cal donar al poble objectius condicionats només pel sentit nacional. Sense que les actuacions que es proposin puguin ser mai excloents, per principi, dels partits i, menys encara, de cap dels governs presents o futurs dels tres Estats Autònoms dels Països Catalans.

Ens dedicarem sempre a defensar els drets naturals de la nostra nació en tota la seva àrea lingüística. Establirem el principi de màxima col·laboració amb tothom, intentant d'actuar per afirmacions positives i defugint, tant com es pugui, tota crítica a actituds que, malgrat que siguin o que semblin parcials, vagin en el camí de reivindicar tots els drets abolits pel Decret de Nova Planta.

Proposearem accions patriòtiques, populars i essencialment participatives a l'abast de tothom.

Un prec insistent: **Voldríem fer grans tiratges gratuïts d'aquests fulls** perquè poguéssiu donar-los a tanta gent, sovint de bona voluntat, però que per manca d'informació no se sent prou arrenglerada entre els nostres.

Tanmateix, la continuïtat gratuïta té uns costos elevats, i de les adhesions que rebem en dependran els altres fulls, totalment plens per la secció *Respostes Pràctiques*, i dedicats a l'*Economia dels Països Catalans, l'Església de Catalunya i el fet nacional* (publicat), *El nostre idioma, El federalisme en els Estats moderns,...* etc.

Ajudeu-nos a fer-los possibles demanant informació a l'Apartat 5.069, de Barcelona i/o trametent els vostres ajuts econòmics al compte nº 373. Amics de Joan Ballester i Canals, Bankunión, agència Rambles, Barcelona (2).

El Consell directiu: Joan Triadú, president.— Josep M. Espinàs, sots-president.— Ermengol Passola, secretari.— Joan García Codina, tresorer.— Joan Barrera, Jordi Fortuny i Miquel Ponseti, vocals.

Delegació d'Òmnium Cultural, Palau Dalmases, carrer de Montcada nº 20 - Barcelona (3)

El senyoratge, la fòbia, l'odi: grotescos i contraindicats, separadors i sempre amb l'arma a punt. L'odi a les Espanyes del "tanto monta, monta tanto". L'odi a les monarquies confederals, la dels Reis Catòlics, la dels Àustries, continuadores de la Corona d'Aragó, de la qual, els Països Catalans no es van voler separar mai.

«En virtut de les presents diem, amonestam y exhortam a (...), la precisa, estreta e indispensable obligació nos incumbeix a tots, en pena de pecat mortal, y altre estatuides per los sagrats cànons de obeir, servir y venerar a nostre rey d'Espanya». *Exhortació del Vicari General de Barcelona*, 1715.

«Habiendo entendido el rey que en las casas del Ayuntamiento de esta ciudad de Barcelona se conserva presentemente, en un gran salón alto, el teatro y asientos que usaba el consistorio de Ciento, manda Su Majestad que Vuestra Excelencia haga luego, se quiten estos asientos (...). Madrid 28-8-1718.

«(...) se notifica a Domingo Gras, carpintero de esta ciudad que tenia ajustado con el superintendente general D. José Pedrajas un asiento sobre la fundición de la campana reloj principal de esta ciudad, que rompió una bomba en el último sitio, y de haber sido la que tocó en todos los movimientos de las sediciones y por otros motivos que Su Majestad ha tenido presentes, y se ha servido resolver y mandar que se rompa y anule dicho contrato y que en tiempo alguno se vuelva a ejecutar esta campana, y se manda a dicho Domingo Gras que descielgue, rompa y baje la dicha campana, rompida, entregue en la Real Fundición todo el metal por el peso al guarda almácén de la artillería (...). Barcelona 16-3-1718 (*Destrucció de la Campana Honorata*)

EL «TODOS AL SUELO», ES FEIA INSISTENT

«(Los Regidores) (...) no pueden usar sillas para sentarse, si no en un banco respaldado de terciopelo permitiéndoles tener una alfombra o alcatifa de lana a los pies (...).»

Real Cédula del Marqués de Castel-Rodrigo Capitán General de Cataluña 13-10-1718.

PERÒ LA PÀTRIA NO VA MORIR

«Catalunya és menys una província d'Espanya que un petit estat sotmès al ceptre dels monarques catòlics (els reis d'Espanya). Tenen uns altres costums, una altra llengua, una organització social diferent de la de Castella (...). Enllot més de la Península no se sent tanta set de llibertat i d'independència».

Général Foy: Histoire de la Guerre de la Péninsule sous Napoleon. Paris 1827 pp 136-138. Traduït.